

A Fővárosi Ítéltábla a Bárándy és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt I. rendű és II. rendű felpereseknek dr. Grébecz Kristóf jogtanácsos által képviselt alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. november 4. napján kelt 2.P.20.662/2011/15. számú közbenső ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 13.492.500,- (Tizenhárommillió-négyszázkilencvenkettőezer-ötszáz) Ft első- és másodfokú költséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az államnak az adóhatóság külön felhívására a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt 900.000,- (Kilencszázezer) Ft kereseti eljárási illetéket és az alperes személyes illetékmentességére tekintettel le nem rótt 36.000,- (Harminchatezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2011. május 11-én az I. rendű felperes mint eladó, valamint a ... Kft. mint vevő adásvételi szerződést

kötöttek a szerződés mellékletében felsorolt különféle papírfeldolgozásra és csomagolóanyagok gyártására szolgáló gépekre. A szerződésben kikötötték, hogy 2001. május 30-ig vételárként 3.000.000,- DEM-et kell fizetnie a vevőnek. A megállapodás 6. pontjában az eladó a gépek tulajdonjogát a vételár teljes kifizetéséig fenntartotta. Az adásvételi szerződést kötő felek szándéka szerint a gépek a ... Kft. és a ... Kft. sátoraljaújhelyi üzemcsarnokában kerülnek összeszerelésre és ott fognak működni.

2001. június 18-án a ... GmbH mint haszonkölcsönbe adó, valamint a ... Kft. mint haszonkölcsönbe vevő haszonkölcsön-szerződést kötöttek 5 év határozott időtartamra, a szerződésben részletesen felsorolt gépekre, berendezésekre és eszközökre. Ezen haszonkölcsön-szerződés alapján 2001. július 16-tól a ... Kft. részére gépek, gépsorok, berendezések érkeztek több tételben Sátoraljaújhelyre. A ... Kft. ezeket a gépeket, berendezéseket ideiglenes behozatali eljárásban kérte vámkezelni, a beérkezett termelő eszközök vámértékét 889.521.626,- Ft-ban jelölte meg. Az illetékes vámhivatal elvégezte a kérelemnek megfelelően a vámkezelést azzal, hogy a visszaviteli határidőt 2002. június 30-ban határozta meg.

A ... Kft. 2002. június 29-i kezdő nappal felszámolás alá került.

A vámhivatal a vámterhek beszedésére 2002. július 16-án intézkedéseket tett, mivel a kiszabott vámteher megfizetésének határideje lejárt, ezért a Sátoraljaújhelyi Vámhivatal a 2002. augusztus 5-én kelt 5074/2002.Vh. számú határozattal a ... Kft.-vel szemben elrendelte a termelőeszközöknek a közvetlen vámfelügyelet alá vételét azzal, hogy a ... Kft. a vámárukat a Sátoraljaújhely, ... szám alatti telephelyen köteles megőrizni változatlan állapotban.

A Sátoraljaújhelyi Vámhivatal a 2002. október 11-én kelt 2741/2002. Vh. számú határozatával elrendelte a vám eljárás alá vont vámárak hivatalbóli értékesítését. A határozatában rögzítette, hogy a közvetlen vámfelügyelet alá vont vámárak után kiszabott vámteher 257.913.833,- Ft, amely összeg befizetése nem történt meg. A határozat indokolásában kimondta, hogy a vámárak a vámteher erejéig törvényes zálogjog terheli. A törvényes zálogjog alapján történő kielégítés a vámárak értékesítése útján történik.

A határozat ellen a ... Kft. felszámolója, a ... Kft. fellebbezést nyújtott be. 2002. december 6-án a Vám- és Pénzügyőrség Észak-magyarországi Regionális Parancsnoksága az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A Sátoraljaújhely, ... szám alatti ingatlan – ahol a perbeli gépek, berendezések voltak – a ... Szövetkezet tulajdonában állt, amely társaság ugyancsak felszámolás alá került. Ezen ingatlan használatára a szövetkezet a ... Kft.-vel bérleti szerződést kötött 2001. június 29-én, amely 2002. szeptember 30-án megszűnt. A szövetkezet felszámolója 2002. október 24-én értékesítette az ingatlant a ... Kereskedelmi Kft. részére. A szövetkezet felszámolója több alkalommal felszólította a vámmatóságot a gépek elvitelére. Az ingatlan birtokba adására 2003. október 15-én került sor az új tulajdonos részére. A ... Kft. felszámolója is több ízben tájékoztatta arról az illetékes vámmatóságot, hogy a lefoglalt gépsorok idegen tulajdonú ingatlanon vannak tárolva és ajánlotta a vagyonnak a közös értékesítését.

Az alperesi jogelőd illetékes szerve 2003. november 24-én kísérelte meg a perbeli termelőeszközök értékesítését úgy, hogy 2003. december 3-i határidővel árajánlatot

kért. Az ajánlatra a ... Kft. 37.500.000,- Ft-os, a ... Bt. 25.200.000,- Ft-os vételi ajánlatot tett.

Ismeretlen körülmények között a perbeli gépek és berendezések eltűntek a Sátoraljaújhely,... szám alatti ingatlanról, 2004. nyarán a felperes azt tapasztalta, hogy az üzemcsarnok üres.

2006. október 29-én az I. rendű felperes átalakult, általános jogutódja a II. rendű felperes. Az elsőfokú bíróság jogerős határozatával a II. rendű felperes perbelépését megállapította.

Az elsőfokú bíróságra 2005. szeptember 26-án benyújtott keresetben a felperes az alperest 679.500.000,- Ft kár, ennek a kifizetésig járó késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 349. §-a és 355. §-a alapján.

Módosított indoklásában arra hivatkozott, hogy az alperesi jogelőd az 1995. évi C. törvény (Vámtv.) 11. § (6) bekezdését, a 135. §-t, valamint a 45/1996. (III.25.) Kormányrendelet (Vhr.) 21. §-a (3) bekezdését és a 66/A. § (8) bekezdését megsértve, az általa hozott határozatnak megfelelően a vámáruk értékesítését és az ezzel kapcsolatos elszámolást elmulasztotta, és ezzel az I. rendű felperesnek kárt okozott, melynek érvényesítésére a II. rendű felperes mint jogutód jogosult.

A 2011. június 6. napján kelt előkészítő iratában a felperes közbenső ítélet hozatalát kérte.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását, továbbá a közbenső ítélet hozatalának az elutasítását kérte.

Állította, hogy jogellenes felróható magatartást nem tanúsított, mivel a visszaviteli határidő lejártáig a gépek visszavitelére nem került sor, ezért jogszerű volt a gépek közvetlen vámfelügyelet alá vételéről szóló határozat, illetőleg a vámteher megfizetésének elmulasztása miatt a gépek, berendezések értékesítésének elrendelése. Megkísérelte a gépek értékesítését, az azonban nem vezetett eredményre. Álláspontja szerint a kár amiatt következett be, hogy a ... Kft. nem őrizte meg a berendezéseket annak ellenére, hogy ez a határozat és a jogszabály szerint kötelezettsége lett volna.

A felpereseknek a vámáru értékesítésének elmaradása miatt nem keletkezett kára, figyelemmel arra, hogy a vámfelügyelet alá vett vámáru tényleges értéke a felperes által is elfogulatlanak tartott igazságügyi szakértői vélemény szerint nem érte el a 100.000.000,- Ft összértéket. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint, amennyiben a vámáru értékesítésére került volna sor, úgy az értékesítésből befolyt összeget először az értékesítési költségekre, azután a vámteherre kell elszámolni, és csak a fennmaradó összeget kell kifizetni az ügyfélnek. Mivel a jogszerűen kiszabott vámteher nyilvánvalóan meghaladta a behozott vámáru tényleges piaci értékét, ezért a vámjogszabály rendelkezéseinek feltételeire figyelemmel egyik felperes vagyonában sem következett be értékcsökkenés.

Álláspontja szerint hiányzik az állított kár és az alperesi jogelőd magatartása közötti okozati összefüggés is.

A Fővárosi Bíróság a 2011. november 4. napján kelt 2.P.20.662/2011/15. számú közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy a perbeli gépek, berendezések 2002. augusztus 21-én jogerős határozattal történt közvetlen vámfelügyelet alá helyezését és a 2002. október 11-én kelt 2002. december 6-án jogerőre emelkedett határozattal a perbeli gépek, berendezések hivatalból való értékesítésének elrendelését követően a perbeli gépek, berendezések értékesítését elmulasztotta, kárt okozott a II. rendű felperesnek.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli gépeknek, berendezéseknek az I. rendű felperes volt-e a tulajdonosa.

A becsatolt iratok közül az adásvételi szerződésben az eladó a tulajdonjogát a vételár teljes kifizetéséig fenntartotta. A 2002. december 6-án kelt másodfokú vámhatóság által hozott határozat is rögzítette az indokolásban, hogy „külföldi tulajdonjoga megtartása mellett behozott vámárúknak kell tekinteni a gépeket”. Mindezen okiratok alapján az elsőfokú bíróság bizonyítottanak találta, hogy az I. rendű felperes volt a perbeli gépek, berendezések tulajdonosa, majd a II. rendű felperes a 2006. október 29-én bekövetkezett jogutódlás miatt jogosult a tulajdonjogban bekövetkezett vagyoncsökkenés alapján a kárigény érvényesítésére, mert megítélése szerint kétségtelenül kárt szenvedett azáltal, hogy a tulajdonában álló gépek, berendezések ismeretlen körülmények között eltűntek, elvesztek.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesi kárigény azon a jogellenes magatartáson alapul, hogy az alperes jogelődje a gépek, berendezések értékesítésének elrendelését követően mulasztást követett el, mivel magát az értékesítést nem végezte el. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes, illetve jogelődje 2002. december 6-a és 2003. november 24-e között az értékesítés tényleges végrehajtására a rendelkezésre álló peradatok szerint intézkedést nem tett. Az elsőfokú bíróság mérlegelte ezzel kapcsolatban, hogy ebben az időszakban a ... Kft. felszámolója, valamint az ingatlan volt és új tulajdonosa az alperesi jogelődtől kérte a gépek, berendezések elszállítását, illetőleg annak közös értékesítését. A ... Kft. felszámolási eljárására tekintettel és az alperesi jogelőd azon álláspontjára is figyelemmel, hogy ezek a gépek, berendezések nem tartoznak a felszámolási vagyon körébe, továbbá a 2002. december 6-án kelt másodfokú határozatra is figyelemmel kizárólag az alperesi jogelőd volt abban a jogi helyzetben, hogy értékesítse az ingóságokat és ezzel behajtsa a kiszabott vámterhet.

Az elsőfokú bíróság szerint az alperes a kárfelelősségét azzal sem tudta kimenteni, hogy gyakorlatilag értékesíthetetlenek voltak, illetőleg lettek volna a perbeli gépek, mivel ezt az alperesi jogelődnek tett három ajánlat cáfolja, továbbá az is, hogy az ingatlan új tulajdonosának sikerült egyes vagyonelemeket értékesíteni.

Ezt követően az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperesnek az értékesítés elmulasztásával megvalósult jogellenes magatartása és a II. rendű felperes vagyonában bekövetkezett kár között van-e okozati összefüggés. Mivel álláspontja szerint kizárólag az alperesi jogelőd volt abban a helyzetben, hogy az értékesítést elvégezze, ezért ez a magatartás közvetlen okozati összefüggésben áll a gépek „eltűnésével, elveszésével”, azaz a kár bekövetkezésével. Mivel az alperesi jogelődnek a ... Kft. felszámolásáról tudomása volt, valamint arról is, hogy a perbeli gépek elhelyezésére szolgáló ingatlant a korábbi tulajdonos felszámolója

értékesítette, ezért az alperesi jogelődnek mindent el kellett volna követnie késlekedés nélkül, hogy a perbeli gépeket értékesítse, a saját értékesítésére vonatkozó jogerős határozatát végrehajtsa. A felszámolásra tekintettel ugyanis hiába áll fenn a vámfelügyelet alá vételről szóló határozat és értékesítés elrendeléséről szóló határozat alapján a ... Kft.-nek az őrzési kötelezettsége, ha ez a társaság olyan gazdasági helyzetbe került és olyan szerződéses jogviszonyban állt, amely alapján nem tudott eleget tenni ennek a kötelezettségének a bérelt telephelyén.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, amennyiben az alperesi jogelőd a 2002. december 6-án kelt jogerős határozatát a törvényi határidőn belül végrehajtja, és nem vár közel egy évig, akkor az I. rendű felperes vagyonában értékcsökkenés nem állt volna be, ennél fogva a II. rendű felperes mint jogutód nem károsodott volna. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kár és az alperesi mulasztás mint jogellenes magatartás között fennáll az okozati összefüggés. Nem osztotta azon alperesi álláspontot, hogy a felperes nem merítette volna ki a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslatot, mivel a 2002. december 6-án kelt jogerős határozattól kezdve 2003. november 24-ig fennálló alperesi mulasztás kapcsán senkit, még a felperest sem illette meg a jogorvoslat.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését sem, hogy a vámteherhez képest a vagyontárgyak értéke alacsony és ezért az értékesítés költségeinek és a vámtehernek a levonása után a gépek tulajdonosának vagyona nem maradna, illetve nem maradt volna. Az ugyanis, hogy a kár bekövetkezésének időpontjában a perbeli gépek mennyit értek, összecsúszva még nincs bizonyítva. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a vámhatóságtól mint jogalkalmazótól általában elvárható és követendő magatartás, hogy mindig a konkrét tényállás alapján foglaljon állást, hozzon döntést és tegye meg a szükséges intézkedéseket. Ez a perbeli esetben azt jelenti, hogy a speciális termelőeszközökre, gépekre, berendezésekre tekintettel, továbbá a hozzá eljutott információk alapján a közigazgatási szervet arra kellett volna, hogy indítsák, hogy a konkrét tényállásnak megfelelő jogalkalmazói magatartást tanúsítson, ami jelen esetben nem történt meg. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Ptk. 349. § (1) bekezdése és a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján az alperes kárfelelősségét megállapította.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a 2011. május 11-én kelt adásvételi szerződés alapján a ... Kft.-nek mint vevőnek 3.000.000,- DEM-et kellett megfizetnie, továbbá, hogy ugyanezen szerződés tárgyai azonosak a haszonkölcsön szerződésben foglalt vagyontárgyakkal. Iratellenes az a megállapítás is, hogy a kikötött 3.000.000,-DEM vételárból a vevő részéről előleg teljesítése történt.

Az elsőfokú bíróságnak azon megállapítása sem felel meg a tényeknek, hogy az alperesi jogelőd csak 2003. november 24-én kísérelte meg a termelőeszközök értékesítését, illetőleg, hogy ezt megelőzően az alperesi jogelőd nem tett intézkedést.

Iratellenes az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának azon ténymegállapítása is, hogy ismeretlen körülmények között eltűntek a perbeli gépek és berendezések 2004. nyarán.

Nem tényyszerű az elsőfokú bíróság ítéletének azon indokolása sem, hogy 2002. december 6-án történt határozat jogerőre emelkedésétől 2003. november 24-ig az értékesítés végrehajtására az alperesi jogelőd semmilyen intézkedést nem tett, illetőleg az alperesi jogelőd egy évet késlekedett az értékesítéssel.

Érdemben hangsúlyozta, hogy a felpereseknek a vámáru értékesítésének elmaradása miatt egyáltalán nem keletkezett kára. A vámfelügyelet alá vett vámáru tényleges értéke a felperesi képviselő által elfogulatlannak tartott ... igazságügyi szakértő véleménye szerint sem érte el 100.000.000,- Ft összértéket. Amennyiben ezen az értéken el tudta volna adni a vámárut, akkor sem kapott volna a befolyt vételárból egyik felperes sem és az időközben megszűnt ... Kft. sem, ezért egyik félnél sem következhetett be semmilyen értékcsökkenés. A kár teljes hiányával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a vámeljárás során a gépek vámértékét a ... Kft. vallotta be eltúlzottan magas összegben. A vámhatóság a vámáru nyilatkozatot és a vámérték bevallást a vámteher megállapítás alapjául szolgáló értékként elfogadta, ez azonban nem jelenti a belföldi forgalmi érték meghatározását, mert a vámérték és a piaci érték nem azonos.

A kár bekövetkezésének teljes hiányát ... 2001. december 4-én kelt, dr. ... 2001. december 17-én kelt, ... 2002. július 12-én kelt és ... 2004. február 24-én kelt szakértői véleményei is bizonyítják. A gépek összértékével kapcsolatban hangsúlyozta, hogy azt ... a 2001. december 4-én kelt szakvéleményében 80.036.000,- Ft-ban, dr. ... a 2001. december 17-én kelt szakvéleményében 80.036.000,- Ft-ban, ... a 2002. július 12-én kelt szakvéleményében 80.028.000,- Ft-ban, míg ... 100 %-os üzemképességet feltételezve 105.785.000,- Ft-ban állapította meg. Mindezekből következik, hogy a vámfelügyelet alá vett gépek erősen használtak és részben működésképtelenek voltak, összértékük a 100.000.000,- Ft-ot sem érhetette el.

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az adásvételi szerződés nem bizonyítja az I. rendű felperes tulajdonjogát azért sem, mert a később kötött haszonkölcsön szerződés szerint a ... GmbH adta haszonkölcsönbe 5 év időtartamra a ... Kft. részére a szerződésben megjelölt gépeket.

Ezen túlmenően a felperesek a II. rendű felperes tulajdonjogát nyilatkozataikban részvénytáruházas tényére, illetve üzletrész átruházás tényére kívánták alapozni, ezek azonban nem keletkeztetik a termelőeszközök tulajdonjogának megváltozását. Hivatkozott a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség B.1889/2005/1-I. számú határozatára, amelyből úgyszintén kitűnik, hogy a ... GmbH által haszonkölcsönbe adott gépek tulajdonjoga bizonytalan volt. A gépek tulajdonjogát a beszerezni kért bűnügyi iratokból lehetett volna tisztázni az ítéleti tényállás megállapítása céljából.

Állította és a csatolt okiratokkal bizonyította is, hogy az alperesi jogelőd nem okozott kárt, az értékesítésre irányuló jogszabályi kötelezettség körében pedig úgy járt el,

ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A megőrzési kötelezettsége ellenére a ... Kft. birtokában hagyott gépek jogellenes forgalomba hozatala megtörtént, és ezért nem az alperesi jogelődöt terheli a felelősség.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a terhére rótta, hogy nem értékesítette zálogjoga alapján a vámárut, és ezzel kárt okozott. Álláspontja szerint az alperesi jogelőd a felpereseknek a vételi ajánlat elfogadásával sem okozott kárt, mert a néhány 10.000.000,- Ft összegű ajánlati ár és a mintegy 80.000.000,- Ft közötti tényleges piaci ár közötti különbség a vámteher elszámolása miatt a felperesek vagyonában nem okozott volna semmilyen értékcsökkenést.

A szakértői véleményekkel összefüggően a Vám- és Pénzügyőrség Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Nyomozóhivatalának Bű.152/2-2002. számú, a Miskolci Városi Ügyészség B.6134/2002. számú és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség B.1889/2005/1-I. számú határozatai is.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a büntető iratok beszerzésére és a Legfőbb Ügyészség megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványnak nem adott helyt, enélkül álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem hozhatott volna közbenső ítéletet, mivel nem mellőzhető annak vizsgálata, hogy egyáltalán bekövetkezett-e kár, illetve fennáll-e az okozati összefüggés. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben a kár bekövetkezésének tényét a szakértői véleményekből és a büntügyi iratokból rendelkezésre álló tények figyelembe vétele nélkül állapította meg.

Hangsúlyozta, hogy a Vám- és Pénzügyőrség szervei azért nem tudták értékesíteni a ... Kft. megőrzési kötelezettségében lévő vámárut, mivel az összes körülmény és a kellő gondosság ellenére sem jelentkezett olyan vevő, aki hajlandó lett volna legalább olyan összeget fizetni a gépekért, amely összegre a gépeket dr. ... szakértő értékelte. Nem a vámhatóságon múlt, hogy a fizetése képtelenné vált ... Kft.-től nem tudta beszédni az állami költségvetés javára jogszerűen kiszabott vámterhet.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének a helybenhagyását kérték.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a kereset jogalapja tekintetében teljeskörű bizonyítást folytatott le, mely során hiánytalanul feltárássra kerültek a jogalap vonatkozásában relevanciával bíró személyi és tárgyi bizonyítékok. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás alapján okszerű és a feltárt bizonyítékokkal összhangban álló következtetésre jutott. Mérlegelési jogkörében megállapította, hogy az alperes a perbeli gépek hivatalból való értékesítésének kötelezettségét elmulasztotta, és ezzel a II. rendű felperesnek közigazgatási jogkörével összefüggésben kárt okozott. A Fővárosi Bíróság a közbenső ítéletét kimerítő módon, részletesen és okszerűen indokolta, az indokolás hibátlan és zárt logikai láncot képez.

Az alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan és részben iratellenesen állapította meg, és megalapozatlanul jutott arra a jogi következtetésre, hogy az alperest - közigazgatási jogkörében eljárva - kártérítési felelősség terheli.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen kiegészíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint.

2001. július 16-tól 2001. szeptember 19-ig 29 kamionban érkeztek a ... Kft. nevére gépek és berendezések. Az ideiglenes behozatali eljárásban vámkezelt gépek és berendezések vonatkozásában a Sátoraljaújhelyi Vámhivatal által hozott valamennyi határozatban az ideiglenes behozatal jogcímeként haszonkölcsön szerződés szerepel.

A ... Kft. 2002. június 26-án és június 27-én összesen 4 kamion gép, alkatrész és granulátum újrakivitelét kezdeményezte a Sátoraljaújhelyi Vámhivatalnál. A vámhivatal 2002. június 27-én az ellenőrzést elvégezte, azt rendben találta, ezért az egységes vámáru nyilatkozaton szereplő gépek, alkatrészek és granulátum kivitelét engedélyezte. A többi Magyarországra behozott gépekre, alkatrészekre a ... Kft. egységes vámáru nyilatkozattal kiviteli engedélyt nem kért a Sátoraljaújhelyi Vámhivataltól.

Mivel a ... Kft. az ideiglenes behozatali eljárásban vámkezelt vámáruk vonatkozásában a visszaviteli határidőn belül a többi gépet és berendezést nem vitte ki Magyarországról, a vámhivatal felé nem számolt el, ezért a Sátoraljaújhelyi Vámhivatal először elrendelte a gépek, berendezések közvetlen vámfelügyelet alá vételét, majd az előírt vámteher meg nem fizetése miatt azok hivatalból történő értékesítését.

A Sátoraljaújhelyi Vámhivatal parancsnoka 2002. december 27-én a Budapesti Vámáru-raktárnak címzett levelében értesítést küldött a perbeli vámáruk értékesítéséről. Az ehhez kapcsolódó iratokat csatoltan megküldte.

A Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága a Vám- és Pénzügyőrség Észak-magyarországi Regionális Parancsnokságának 2003. május 30-án kelt levelében a címzettet arról tájékoztatta, hogy a gépek büntető eljárásban történő lefoglalása nem indokolt, annak értékesítése ügyében a parancsnokság a szükséges intézkedéseket megkezdte.

A Vám- és Pénzügyőrségi Központi Bűnüldözési Parancsnokságának a Vám- és Pénzügyőrség Észak-magyarországi Regionális Parancsnokságához 2003. október 2-án kelt levelében a címzettel közölték, hogy az értékesítés előkészítése során megállapítást nyert, hogy az árverés csak a helyszínen történhet, mivel a több csarnokban elhelyezett és rögzített gépsorok lebontása és elszállítása nem megoldható.

A ... Kft.-vel megkötött szerződés alapján a Központi Bűnüldözési Parancsnokság megkereste a gazdálkodót a kérdéses áru értékesítésének lehetősége és tervezett időpontja vonatkozásában, azt azonban csak külön megbízás alapján vállalta, ezért a ... Kft. részére nem tudott megbízást adni. Közölte, hogy mivel a vámáru raktárnak az árverés lebonyolítására nem állnak rendelkezésre a szükséges személyi feltételek, továbbá az értékesítésnek a vámáru raktár általi lebonyolítására

a jogszabályi feltételei sincsenek meg, ezért az értékesítést a Vám- és Pénzügyőrség Észak-magyarországi Regionális Parancsnokságának van módja lebonyolítani. Ezt követően került sor 2003. november 24-én 2003. december 3-ig történő vételi ajánlat kérésére három gazdálkodó szervezettől.

2003. december 17-én kelt a Vám- és Pénzügyőrség Észak-magyarországi Regionális Parancsnokságának a Sátoraljaújhelyi Vámhivatalhoz írott levele, amelyben rögzítette, hogy a vámhivatal helyszíni ellenőrzés során megállapította, hogy a ... Kft. telephelyéről a ... Kft. közvetlen vámfelügyelet alá vett gépsorai a vámhatóság engedélye nélkül értékesítésre, majd elszállításra kerültek. Ezt követően az egyik ajánlattevőt, a ... Kft.-t 2003. december 18-ról arról tájékoztatták, hogy a megvásárlásra kínált gépsorból melyek kerültek elszállításra és a megmaradt egységekre vonatkozóan kérték a vételi ajánlat megtételét. Ezután a ... Kft. már nem tett vételi ajánlatot.

A ... Bt. 2004. január 5-én adásvételi szerződést kötött a ... Kft.-vel, amelynek keretében a perbeli gépekből 7 db-ot vásárolt meg, és azokat a polgári, boldvai és tiszaujvárosi telephelyére szállíttatta. 2004. január 5-én a ... Kft.-től a ... Kft. is vásárolt 3 db gépet, amelyek a társaság tiszapalkonyai telephelyére kerültek elszállításra. A ... Kft. 2004. január elején 11 db gépet vásárolt meg a ... Kft.-től, amely gépek a társaság tiszaujvárosi telephelyére kerültek elszállításra.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság a 2001. május 11-én kelt adásvételi szerződés tárgyát, annak vételárát, továbbá, hogy az adásvételi szerződésben felsorolt szerződés tárgyai azonosak a haszonkölcsön szerződésben foglalt vagyontárgyakkal.

A 2001. május 11-én kelt adásvételi szerződés szerint a vételár megfizetéséről úgy állapodtak meg a felek, hogy 2001. május 30-ig 3.000.000,-DEM részlet, illetve a-conto fizetést kell a vevőnek teljesítenie. A szerződés 1. számú mellékletét képezte a gépek felsorolása, ahol 9 különböző gép szerepel, teljes vételárként a ... Kft. vonatkozásában 3.125.000,- DEM, míg a ... Kft. vonatkozásában 3.150.000,-DEM került meghatározásra. Ehhez képest a 2001. június 18-án kelt haszonkölcsön szerződés 94 tételben sorolja fel a gépeket és berendezéseket. Ugyancsak iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes részére kikötött 3.000.000,-DEM vételárból a vevő részéről előleg teljesítése történt. Ezzel szemben a ... Kft. 2001. május 10-e és 2001. július 24-e között 333.977.454,- Ft, míg a ... Kft. 345.657.100,- Ft vételár előleget fizetett ki a kikötött teljes vételárból.

Iratellenes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy az alperes 2002. december 6-ától 2003. november 24-ig az értékesítés végrehajtására semmilyen intézkedést nem tett. Ezzel szemben az alperes 2002. december 27-től kezdődően folyamatosan intézkedett a gépek értékesítésével kapcsolatban a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás alapján.

Ugyancsak iratellenes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy ismeretlen körülmények között a perbeli gépek és berendezések eltűntek a ... Kft. által bérelt

ingatlanról. Ezzel szemben a büntető eljárás során meghallgatott ... Bt. képviselőjének tanúvallomásából, továbbá ... szakvéleményéből megállapítható, hogy 2004. év elején a gépek és berendezések nagy része három társaságnak eladásra került a ... Kft. mint az ingatlan akkori tulajdonosa részéről.

Az alperes fellebbezésében tett állításával szemben az elsőfokú bíróság a 2002. december 17-i emlékeztetővel kapcsolatos tényeket helyesen rögzítette, ezen a megbeszélésen az emlékeztető szerint ... mint parancsnok helyettes volt jelen és alá is írta az emlékeztetőt.

Végül rámutat a másodfokú bíróság – az elsőfokú bíróság megállapításával szemben –, hogy ... tanúvallomásában nem tett olyan nyilatkozatot, hogy több gép együttesen jelentett különleges értéket.

A Fővárosi Ítéltábla ezt követően elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperesek az általuk előterjesztett kereset vonatkozásában – amely a Ptk. 349. § (1) bekezdésén és a Ptk. 339. § (1) bekezdésén alapult – rendelkeznek-e keresetőségi joggal, azaz perindítási jogosultsággal. A keresetőségi jog a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, vagyis arra, hogy a felpereseket és éppen a felpereseket illeti-e meg a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. A perbeli legitimáció fő szabályként anyagi jogi kérdés, mint ahogy jelen esetben is, hiánya a kereset érdemi elutasításához vezet (EBH 2005/1227).

A másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia a perbeli legitimáció körében, hogy a felpereseknek van-e olyan jogi érdekeltsége, amire kártérítési igényüket alapították.

A Pp. 3. § (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

A Legfelsőbb Bíróság egyik döntésében kifejtette, hogy a felperes perindításhoz fűződő jogi érdeke fennállását a bíróságnak minden ügyben egyedileg kell megvizsgálnia. A felpereseknek az üggyhez kapcsolódó érdekeltsége nem jelenti automatikusan a jogi érdek fennállását (Pfv.VI.20.929/2008/7.).

A Fővárosi Ítéltábla a 15.Gf.40.306/2008/9. számú ítéletében ezzel azonosan foglalt állást, amikor kimondta, hogy a vitában való érdekeltség azt fejezi ki, hogy a sikeres perlés (a kereseti kérelemnek megfelelő döntés) változást idézhet elő a fél jogviszonyaiban, a fél jogot szerezhet, kötelezettségtől szabadulhat, vagy ezek közvetlen lehetősége nyílik meg számára. Ha az eredményes perlés nem eredményezne változást a fél jogviszonyaiban vagy a per eredményeként ennek lehetősége nem közvetlen, nem fűződik (jogilag) méltányolható érdeke a jogvita elbírálásához. Az, hogy a jogszerzés közvetlen-e, a konkrét tényállás alapján ítéltető meg.

A perbeli esetben a gépek és berendezések Magyarországra történő behozatalára a ... Kft. és a ... GmbH által kötött haszonkölcsön szerződés alapján került sor. A ... Kft. nyújtotta be valamennyi gép és berendezés vonatkozásában az egységes vámáru-nyilatkozatot, amellyel a vámkezelést kérte.

A Sátoraljaújhelyi Vámhivatal valamennyi gép és berendezés vonatkozásában a ... Kft. részére hozott határozatot és a visszaviteli határidőt, amelynek betartása a ... Kft.-t terhelte, 2002. június 30-i határidővel. Valamennyi határozat rendelkező részében szerepel, hogy a vámáruval a ... Kft. a jogerősen megállapított határidőt követő ötödik munkanapig köteles elszámolni vagy a visszaviteli határidő lejártá előtt legalább 30 nappal annak meghosszabbítását kérheti. Ha elszámolási kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a vámhatóság a vámteher beszedése iránt fog intézkedni.

Az elsőfokú vámhatóság a ... Kft.-re nézve hozta azt a kötelező rendelkezést a határozataiban, hogy az ideiglenes behozatalban vámkezelt vámárut belföldön elidegeníteni, harmadik személy, szervezet részére bármilyen jogcímen használatba adni csak az esedékessé váló vámteher megfizetése után szabad. Az ideiglenes behozatali eljárásban Magyarországra került gépek és berendezések vonatkozásában a ... Kft.-t terhelte az a kötelezettség, hogy a vámhivatal határozatának megfelelően ezeket a gépeket és berendezéseket 2002. június 30-ig az országból kivigye vagy a kiszabott vámteher összegét megfizesse a vámhatóságnak. Tény, hogy 4 kamion kivételével a behozott gépek és berendezések Magyarországon maradtak, azokat a ... Kft. nem vitte ki a megszabott határidőig, és a vámteher kifizetésére sem került sor a részéről ezen gépek és berendezések vonatkozásában.

A Sátoraljaújhelyi Vámhivatal a vámáru közvetlen vámfelügyeletét elrendelő 2002. augusztus 5-én kelt és augusztus 21-én jogerős 5074/2002.Vh. számú határozatában, amely ugyancsak a ... Kft.-re vonatkozott, a ... Kft.-t kötelezte arra, hogy a közvetlen vámfelügyelet során a vámárukat köteles megőrizni változatlan állapotban a Sátoraljaújhely, ... szám alatti telephelyen. A Sátoraljaújhelyi Vámhivatal 2741/2002. Vh. számú határozata 2002. október 11-én kelt, amelyben elrendelte a vámáruk hivatalból történő értékesítését, ugyancsak a ... Kft.-re vonatkozott. Ezen határozat ellen nyújtott be fellebbezést a ... Kft. felszámolóbiztos, amelyben kérte az elsőfokú határozat megváltoztatásával a vámáruk értékesítésének mellőzését.

Mindez azt jelenti, hogy a felpereseknek, amennyiben az I. rendű felperes a tulajdonjogát kétséget kizáróan bizonyítani tudta volna és ez alapján a II. rendű alperes mint a követelés engedményese érvényesítette a jogát, nincs olyan közvetlen jogi érdekeltységük, ami az államigazgatási jogkörben okozott kártérítési követelésüket megalapozná.

Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság csak megjegyzi, hogy az I. rendű felperes az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a perbeli gépeknek és berendezéseknek a tulajdonjogát nem tudta bizonyítani azzal az adásvételi szerződéssel, amin eladóként került feltüntetésre, továbbá azzal a másodfokú vámhivatali határozattal, amelynek indokolásában külföldi tulajdonjogként kerültek feltüntetésre a gépek és berendezések konkrét gazdasági társasági megnevezése nélkül. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy a gépek és

berendezések egy része egy Belgiumban leégett gyárból kerültek Magyarországra szállításra a ... GmbH-val kötött haszonkölcsön szerződés alapján.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint egyik felperesnek sincs keresetindítási jogosultsága államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt.

A másodfokú bíróság a felperések keresetét érdemben is vizsgálta.

A felperések a Ptk. 349. § (1) bekezdése és a Ptk. 339. § (1) bekezdésére alapítva terjesztették elő a keresetüket azzal, hogy az alperes a Vámtv. 11. § (6) bekezdését, 135. §-át, a 45/1996. a Vhr. 21. § (3) bekezdését, 66/A. § (8) bekezdését megsértve tanúsított olyan jogellenes magatartást, amelynek körében elmulasztotta a vámáruk értékesítését és az ezzel kapcsolatos elszámolást, amivel kárt okozott. Az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése vonatkozásában annak általános feltételeit a Ptk. 339. § (1) bekezdése, még különös feltételeit a Ptk. 349. § (1) bekezdése tartalmazza. A közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítéséért a felelősség a közigazgatási szervet is csak akkor terheli, ha ezen feltételek fennállnak, azaz a közigazgatási szervnek csak akkor kell megtérítenie a károsult kárát, ha az a közigazgatási szerv magatartásával okozati összefüggésben keletkezett, amit a Ptk. oly módon is kifejezésre juttat, hogy a Ptk. 355. § (4) bekezdése szerint kártérítésként mindenkor csak azt a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést kell megtéríteni, ami kifejezetten a károkozó körülmény folytán keletkezett.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A közigazgatási szerv kártérítési felelősségét a felperések az alperes mulasztásában jelölték meg, azonban az államigazgatási eljárás során félként nem jártak el, rájuk vonatkozóan közigazgatási határozat nem született, ezért a vámáruk értékesítését elrendelő határozat ellen jogorvoslattal sem élhettek, mint ahogy nem is éltek; a ... Kft. felszámolója nyújtott be fellebbezést a vámáruk értékesítését elrendelő határozat ellen. A közigazgatási jogkörben okozott kárt mulasztással is el lehet követni, ami kizárja annak lehetőségét, hogy a kár rendes jogorvoslattal elhárítható legyen, ez az alperes kártérítési felelősségét jelen eljárásban megalapozhatná, amennyiben a kártérítés Ptk. 339. § (1) bekezdésében rögzített általános feltételei fennállnak.

A felperesnek a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettsége körében az alperes jogellenes, felróható magatartását, a kár bekövetkezését és a kettő közötti okozati összefüggést kellett volna bizonyítania az elsőfokú eljárásban.

A felperesek a vámáruk értékesítésének és elszámolásának elmaradásával kapcsolatban mint alperesi jogellenes magatartással összefüggésben a Vámtv. 11. § (6) bekezdését, 135. §-át, a Vhr. 25. § (3) bekezdését és 66/A. § (8) bekezdését jelölték meg.

A Vámtv. 11. § (6) bekezdése kimondja, hogy a törvényes zálogjog alapján történő kielégítés a vámáru értékesítése útján történik. Értékesítésre a vámhatározat jogerős megállapítása után kerülhet sor. Az ehhez kapcsolódó Vhr. 21. § (3) bekezdése szerint a zálogtárgy értékesítéséből befolyt összeget az értékesítési költségek és a közvetlen vámfelügyelet érvényesítésének költségei levonása után a 135. §-ban foglaltak szerint kell elszámolni. A tartozások levonása után fennmaradó összeget 15 napon belül hivatalból ki kell fizetni az ügyfélnek. A Vámtv. 135. §-a a vámbevételek elszámolását tartalmazza részletesen, míg a Vhr. 66/A. § (8) bekezdése ugyancsak az elszámolással kapcsolatos, mert azt mondja ki, hogy az áru értékesítéséből befolyt összegből az értékesítés és a tárolás költségeit, az esetleg felmerülő más költségeket, vámáru értékesítése esetén fogyasztási adó kivételével a vámterhet is le kell vonni. A fennmaradó összeget vámáru esetén a rendelkezésre jogosult részére, más áru esetében pedig annak kell kifizetni, akinek a vonatkozó igazolás a birtokában van.

A fenti jogszabályi rendelkezések és az elsőfokú eljárásban becsatolt iratok alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem tanúsított olyan jogellenes, felróható magatartást, ami a kártérítési felelősségét megalapozná.

Az elsőfokú bíróság és a felperesek állításával szemben – a másodfokú bíróság álláspontja szerint – az alperes a saját határozatában foglalt értékesítési kötelezettségének folyamatosan eleget tett. Az alperest nem 2002. december 6-tól terhelte az értékesítési kötelezettség, hanem a vámtartozás jogerős megállapítását követően. A perbeli időszakban hatályos 1957. évi IV. törvény 77. § (3) bekezdése szerint, az ügyben másodfokon hozott határozat a közléssel válik jogerőssé, ami 2002. december utolsó napjaiban történhetett. 2002. december 27-én az alperes már intézkedett az értékesítésről, az azt követő néhány hónapban a büntető eljárásban felmerült esetleges lefoglalás miatt nem intézkedhetett, azt követően azonban folyamatosan megtett mindent annak érdekében, hogy a gépeket értékesítse és a kiszabott vámtéher behajtásra kerüljön.

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a rendelkezésre álló iratokból a másodfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az alperes mindent megtett annak érdekében, hogy a perbeli gépeket értékesítse, azonban annak azért nem tudott egyrészt eleget tenni, mert a ... Kft. az őrzési kötelezettségének nem tett eleget, másrészt a gépek, berendezések nagy számára, jellegére tekintettel azok

értékesítését nem tudta elvégezni. ... I. rendű felperes által beszerzett szakértő véleménye szerint a perbeli gépek nem jelentettek forgalmi értéket a használt gépek szinte nem létező piacán. Ezen kívül ... tanúvallomásában ugyancsak azt adta elő, hogy „Magyarországon belül nem volt egyetlen vevő sem, aki megvette volna ezt a gépparkot, de nem is volt Magyarországon olyan vállalkozó, akinek lett volna annyi megrendelése mint a mi vállalkozásunknak”. Mindez azt támasztja alá, hogy a gépek rövid időn belül történő értékesítésére nem volt lehetőség, ami az alperesi jogellenes, felróható magatartást kizárja.

A felpereseknek a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján azt kellett volna bizonyítaniuk, hogy az alperes állított mulasztásával a társaságokat kár érte. A kár összegét az elsőfokú eljárás során végig 679.500.000,- Ft-ban jelölték meg az általuk felkért ... szakvéleménye alapján, aki a gépeket és berendezéseket 2001. december 2-án Magyarországon - részben üzemelés közben - nézte meg. Az általa megállapított akkori aktuális értékek az ott talált műszaki berendezések összességére vonatkoztak.

Az I. rendű felperes által csatolt okiratok és saját előadása szerint a gépeket és berendezéseket a ... Kft.-nek és a ... Kft.-nek adta el a haszonkölcsön szerződés megkötését megelőzően. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a teljes vételár kifizetésére nem került sor.

Dr. ... szakvéleményében azt rögzítette, hogy az adásvételi szerződés alapján vételárelőlegként a ... Kft. 333.977.454,- Ft-ot, a ... Kft. 345.657.100,- Ft-ot, összesen 679.634.554,- Ft-ot utaltak át az I. rendű felperes részére.

Az átutalások tényét támasztja alá az alperes által a 12. számú előkészítő iratához csatolt ... Kft. bankszámlakivonatai.

Amennyiben az I. rendű felperes ezen összegek megérkezését vitatja, úgy a vevőktől kérhette volna a vételár kifizetését, de nem kártérítést; amennyiben ezek az összegek az I. rendű felperes részére átutalásra kerültek, akkor semmilyen kár nem érhetette az I. rendű felperest, mivel a két összeg - kis eltéréssel - megegyezik.

Közigazgatási jogkörben okozott kártérítésnél a kár bekövetkezésének a közigazgatási szerv részéről tanúsított magatartással vagy mulasztással kell összefüggésben állnia. Jelen esetben, amennyiben az alperesi jogelőd a gépeket értékesíteni tudta volna a perbeli időszakban hatályos Vámtv. 135. §-a és a Vhr. 21. § (3) bekezdése alapján, a költségek és a vámteher levonása után a maradványösszeggel nem az I. rendű felperessel, hanem a ... Kft.-vel kellett volna elszámolnia, vagyis azzal a társasággal, aki a gépekre és berendezésekre a vámelőjegyzést kérte. Az alperesi jogelődöt elszámolási kötelezettség ugyanis nem a gépek tulajdonosa felé, hanem a vám eljárásban ügyfélként résztvevő társaság felé terhelte. Az pedig tény, hogy valamennyi határozatban ügyfélként a ... Kft. szerepel, ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint amennyiben kár merült volna fel jelen esetben, úgy az a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kizárólag a ... Kft.-nél merülhetett fel. Mindez pedig azt jelenti, hogy a felperesek az állított károsodást nem tudták bizonyítani, a bizonyítatlanság hiányát ezért nekik kell viselniük.

A kár bekövetkezésének és az alperesi jogelőd jogellenes, felróható magatartásának a hiányában az okozati összefüggés vizsgálata fel sem merülhet.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Az alperes fellebbezésének eredményességére tekintettel kell a felpereseknek - egyetemlegesen – mindkét fokú eljárásban felmerült költségét megfizetni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság az alperes oldalán felmerült költséget a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja és a 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, amelynek során figyelemmel volt a pertárgy értékére, az alperesi képviselő által kifejtett tényleges tevékenységre, az érdemi előkészítő iratok számára, az általa becsatolt bizonyítékokra, a tárgyalásokon való részvételre, továbbá arra, hogy az alperest az elsőfokú eljárásban ügyvéd képviselte.

Mindezekre tekintettel az alperes oldalán az elsőfokú eljárásban 8.995.000,- Ft, a másodfokú eljárásban 4.497.500,- Ft költség merült fel.

Az alperes fellebbezésének eredményességére, továbbá a per tárgyi illetékfeljegyzési jogára és az alperes személyes illetékmentességére tekintettel kell a pereszes felpereseknek egyetemlegesen mind az első, mind a másodfokú eljárásban felmerült illetéket megfizetniük az államnak az adóhatóság külön felhívására.

Budapest, 2012. év február hó 23. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő